

var kommet, naar der ikke var Mere i Kassen, saa tror jeg ikke at ret mange Finantzmænd dele den Anskuelse, saa lidt som jeg tror, at det ærede Medlem, dersom han selv var Finantzminister, vilde vente til det Dieblit med at optage Laan, men i ethvert Tilfælde vil jeg henvisse til, at Rigsdagen i tidligere Tider og de Mænd, som dette Thing har betragtet som finansielle Kapaciteter, ikke have haft en saadan Anskuelse. Jeg henviste igaar til Oven af 10de Marts 1861 om Anlæget af det jydsk Jernbaneanet. Det blev dengang bestemt, at dette skulde ske i det væsentlige ved Optagelse af Laan og Udstedelse af Obligationer, men dengang var virkelig Kassen aldeles ikke tom. Vortset fra Monarkiets Stilling, idet det var i Besiddelse af den nylig staaede Øresundstold, over 60 Mill. Kr. — 30 Mill. Rdl., havde Kongeriget særlig i sin Reservereserve og Kassebeholdning paa over 6 Mill. Rdl. — 12 Mill. Kr. — og dog besluttede man at optage Laan for at bygge disse Baner, som man ikke ventede forrentet. Jeg tror, at der i den finansielle Status i sin Helhed ikke er tilstrækkelig Foranledning til ikke at gaa den samme Vej og optage Laan. Men navnlig maa det erindres, at man nu fra mange forskjellige Sider stiller Krav til Staten, som man dengang aldeles ikke tænkte paa, men som man betragtede som liggende aldeles udenfor Statens Formaal og Opgave, og overfor dette haaber jeg, at den ærede Regering og det andet Thing vil fastholde Bestemmelsen om, at Anlægskapitalen tilvejebringes ved Udstedelse af Obligationer. Naar et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har stillet et særligt Forslag, som nær ikke var kommet til Forhandling i dette Møde, om, at den paagjældende Egn skal bære en Del af Byrden, da forekommer det mig, at der ikke er fjerneste Grund til at gjøre det overfor en Bane, man venter skulde forrente sig. I hvert Tilfælde burde det ærede Medlem da tillige have foreslaaet, at vedkommende Egn fik Andel i det eventuelle Overskud, men det er ikke slet. Jeg skal tillade mig at anbefale det høie Thing at stemme imod dette Ændringsforslag.

H. Andersen (Christed Amts 3die Valgkreds): Jeg skal tillade mig med et Par Ord paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at give en Antydning af, hvorledes Forslagsstillerne tænke sig de Beparelser opnaaede i Anlægene, som ere foreslaaede indførte i Lovforslaget ved Ændringsforslagene under 2 og 3. Som jeg allerede tillod mig

ved første Behandling af Sagen i Gaar at antyde, mener jeg, at de Summer, der ere optagne i Ændringsforslaget til Stationsanlæg paa denne Bane, ere forholdsvis meget høie. Det er navnlig paa det Punkt, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og jeg have ment, at der kunde indbespares den Sum, som er angiven i Ændringsforslaget under Nr. 2, 370,000 Kr. Denne Besparelse tænke vi os effektueret paa den Maade, at Beløbet 237,000 Kr. til Udvidelse af Klampenborg Station nedsættes med 25,000 Kr., at Beløbet til Skodsborg og Vedbæk Stationer ansættes til 75,000 Kr. til hver, til Hvingsted Station 100,000 Kr., til Hellebæk Station 60,000 Kr., at Udvidelsen af Helsingør Station stryges, og at Udvidelsen af Kjøbenhavns Station nedsættes til 50,000 Kr. Det er naturligtvis en selvfølge, at det, hvis dette Forslag vedtages, ingenlunde skulde kunne være den høitæredede Minister eller Jernbaneadministrationen forment at optaa den samme Besparelse, paa anden Maade eller paa andre Punkter af Anlæget, end her er angivet, det er klart. Men det, der kan siges at være Forslagsstillerens Pligt, maa efter min Formening være det, at hvad de foreslaa for at opnaa Besparelse, dog indeholder, hvad der er forsvareligt for et Anlæg som det, der her er Tale om og for at paavise, at dette er Tilfældet her, skal jeg blot tillade mig til Sammenligning at nævne, at medens vi her foreslaa for Landstationer fra 60,000 Kr. til 100,000 Kr. paa hver af disse 4 Stationer, have vi, saavidt mig bekjendt, her i Landet ikke noget Æmpeel paa, at der er opført Landstationer tilnærmelsesvis op til en saadan Udgift. Men ikke alene det; vi have en Række Kyststationer, som ikke engang nær have kostet det Beløb, der her er Tale om. Til Sammenligning skal jeg blot nævne, at Banegaarden ved Grenaa har kostet 59,000 Kr., Banegaarden ved Hjørring 68,000, Banegaarden ved Silkeborg 70,000 Kr., Banegaarden ved Ringkøbing 86,000 Kr., Banegaarden ved Varde 99,000 og Aarhus Østbanegaard 118,000 Kr. Med dette for Die forekommer det mig, at Forslagsstillerne maa siges at have Ret i, at der vil kunne opføres Landstationer paa en fuldstændig forsvarelig Maade ved det her omhandlede Baneanlæg for de af os tænkte Summer. Den Besparelse, vi have tilladt os at bringe i Forslag for Helsingørs Station, nemlig at stryge hele Beløbet til den saakaldte Udvidelse af Stationen, forekommer mig ikke behøver nogen sænderlig Motivering. Det jo vil nemlig erindres, at vi i Hjørring paa denne Tid vedtog her et Lov